

- багато питань викликає процес ліцензування освітньої діяльності на освітньо-науковому рівні вищої освіти: починаючи від узгодження «старих» та «нових» спеціальностей, написання освітньо-наукової програми та програм підготовки в аспірантурі без наявного державного Стандарту, необхідності внесення даних в систему ЄДБО, в якій немає повних інструкцій щодо аспірантури,

- недоліком Постанови КМУ №261 від 23 березня 2016 р. порівняно з її «попередницею» № 309 від 1 березня 1999 р. є недостатня освітленість багатьох питань: немає чіткої вказівки стосовно приналежності наукового керівника до свого ВНЗ чи іншої установи, не прописані певні процедури, наприклад прикріплення,

- зменшення часу для аспірантів саме на наукову роботу, адже вони мають виконати освітню складову програми,

- необхідність пошуку шляхів проходження аспірантури в інших ВНЗ здобувачами ступеня доктора філософії за спеціальностями, не ліцензованими в своєму ВНЗ, хоча можливо виходом з цього може бути використання академічної мобільності.

Висновки. Не викликає сумніву необхідність реформування підготовки кадрів в аспірантурі з метою створення нової генерації висококваліфікованих науковців, здатних працювати за найкращими світовими стандартами. На це спрямовані зусилля відповідних структур ВНЗ, які на шляху створення комфортних умов навчання здобувачів якісної освіти ступеня доктора філософії шукають відповіді на свої питання, не всі з яких висвітлені належним чином.

Література.

[1]. Постанова КМУ №261 від 23 березня 2016 р. «Порядок підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах)».

[2]. Постанова КМУ № 309 від 1 березня 1999 р. про «Положення про підготовку наукових і науково-педагогічних кадрів».

[3]. Постанова КМУ від 29 квітня 2015 р. № 266 «Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти»).

ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ СПЕЦІАЛЬНОЇ ПАТОМОРФОЛОГІЇ ЗА ЦИКЛОВИМ МЕТОДОМ

А. П. Гасюк, Н. В. Ройко, Б. М. Филенко, С. А. Проскурня, П. І. Насонов

ДВНЗ України «Українська медична стоматологічна академія», м. Полтава

Вступ. Стрімкий розвиток медичної науки супроводжується швидким накопиченням нових фактів. Проте, часові рамки на вивчення та осмислення нової інформації досить обмежені. У зв'язку з цим, пошук раціональних способів навчання, які сприяли б покращенню сприйняття, поглиблення та осмислення отриманих знань, є першочерговим завданням вищої медичної школи [1, 2].

Основна частина. Кафедра патологічної анатомії з секційним курсом ВДНЗУ «УМСА» декілька років використовує цикловий метод викладання спеціальної патоморфології. Даний метод полягає у вивченні захворювань певної системи органів та хвороб, з ними пов'язаних, а саме: «Захворювання серцево-судинної системи та нирок», «Захворювання шлунково-кишкового тракту та печінки», «Патологія дихальної системи та повітряно-кравельної інфекції», «Патологія жіночої та чоловічої статеві системи, патологія вагітності, пре- перинатального періоду та захворювання ендокринної системи», «Захворювання щелепно-лицевої ділянки». Останні два цикли викладаються окремо студентам медичних та стоматологічного факультетів.

Циклова система навчання забезпечує раціональне використання навчального часу, комплексне вивчення теоретичної та практичної частин спеціальної патоморфології. Даний метод заснований на структуруванні навчального матеріалу та тематичного обладнання навчальних кімнат відповідними макропрепаратами, мікропрепаратами, таблицями та іншими навчальними матеріалами.

Структурування навчального матеріалу дає можливість навчити студентів раціонально, міцно та на глибокому рівні розуміння засвоювати теоретичні знання та практичні навички.

Циклова система навчання дозволяє вирішити ряд важливих педагогічних задач: сформувати у студентів теоретичне мислення, допомогти студентам оволодіти теоретичними знаннями найбільш раціональним шляхом та

сформувати уміння і навички в самостійному використанні здібностей описання, формулювання, пояснення.

Дана система навчання забезпечує можливість оволодіння студентами глибоким змістом понять, шляхом обговорення суттєвих ознак подібності та різниці процесів, які входять до групи вивчення. Крім того, студент узагальнює знання, усвідомлює закономірності зв'язків і співвідношення конкретних патологічних процесів та захворювань, що вивчаються.

Отже, циклова система навчання ґрунтується на принципах обмеження, перервності та безперервності. На кожному циклі матеріал вивчається настільки глибоко, щоб перейти до наступного циклу. Це створює сприятливі умови для розвитку пізнавальної діяльності студентів, переводу їх на більш високий рівень навчання.

Висновки. Таким чином, удосконалення логічної структури вивчення теоретичного та практичного матеріалу у вигляді викладання спеціальної патоморфології за цикловим методом визначається нами як перспективний напрямок підготовки майбутніх медичних кадрів.

Література.

1. Атаман О.В. Чи потрібна фундаментальна підготовка сучасному лікарю? / О.В. Атаман // Реалізація закону України «Про вищу освіту» у вищій медичній та фармацевтичній освіті України: матеріали Всеукраїнської навчально-наукової конференції з міжнародною участю, присвяченої пам'яті ректора, члена-кореспондента НАМН України, проф. Л.Я. Ковальчука. – Тернопіль, 2015. – С. 153.

2. Филенко Б.М. Роль міждисциплінарних зв'язків та інноваційних технологій у підготовці студента медика / Б.М. Филенко, Н.В. Ройко, Л.Б. Пелипенко та ін. // Інноваційні технології в організації самостійної роботи студентів медичних освітніх закладів: матеріали навчально-наукової конференції з міжнародною участю. – Полтава, 2017. – С. 173-174.